

[Hans Hedtoft.]

Henseende lidet betryggende, at den højtæredede Handelsminister, da han skulde have Erhvervenes Mening om disse Problemer, vel erindrede at spørge Handel og Industri, ligesom Landbrugsministeren søgte Kontakt med Landbrugsraadet, medens Arbejderne og Forbrugerne, der dog til syvende og sidst skal betale hele Gildet, blev glemt og deres Organisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, ikke blev indkaldt. Men den højtæredede Handelsminister virkelig, at hans Visdom paa disse Omraader er saa altomfattende, at han har Raad til at afstaa fra et Medarbejde fra Arbejderbevægelsens Erhvervsraad? Hvis han mener det, kan jeg forsikre ham, at vi og mange andre har en helt anden Opfattelse.

Socialdemokratiet vilde helst give den nuværende Regering det Mistillidsvotum, den ærligt og redeligt har fortjent, bl. a. paa Grund af dens økonomiske Politik, med det samme, og vi er rede dertil, hvis der skulde være politisk Mulighed derfor, men det ligger vel endnu en Stund saadan, at det ikke kan lade sig gøre. Vi vil derfor fortsat betragte det som vor Opgave at føre en saglig, men skarp Opposition og at søge Lovgivningsarbejdet fremmet, idet vi vil stræbe efter, at det i saa stor Udstrækning, som det under de nuværende Forhold er muligt, bliver forment saaledes, at det bliver til Gavn for det arbejdende Folk.

Sønderup: Det er netop i disse Dage rundt regnet tre Maaneder, siden den forrige ordinære Rigsdagssamling sluttede, og siden den ved saadanne Lejligheder traditionelle politiske Debat blev ført. Drager man da en Sammenligning mellem den Situation, der forefandt sig paa det Tidspunkt, og saa den, der er raadende i Dag, ja, saa er der ikke indtraadt nogen særlig stor Forandring siden da, og skulde vi have været ved at glemme denne Tingenes Tilstand, saa blev vi i hvert Fald for et Øjeblik siden mindet om, at den er til Stede: Socialdemokratiet er fortsat at finde paa den Linie — vi kan godt sige det, som det er —, at man ved den første forefaldende Lejlighed vil søge at faa skiftet den nuværende Regering ud.

Men i øvrigt er det fortsat Efterkrigstiden og alle dens mange Problemer, baade indadtil og ogsaa udadtil, som vi alle, og da ikke mindst Regeringen, har at bakte med. Jeg synes ogsaa godt, der kan være Grund til, naar der nu er holdt en saadan Tordentale til Ministeriets Medlemmer, at understrege, at da Ministeriet fremtræder som en ren Mindretalsregering, vil dette

uvægerligt — alle Forhold taget i Betragtning — føre med sig, at det er næsten et Hestearbejde at være Minister for Øjeblikket; der stilles vældig store Krav til Ministerens Arbejdsevne. Jeg siger ikke dette for at paakalde Medlidenhed, men jeg synes, der er Grund til at understrege det, ikke mindst under Hensyn til den Kritik, der fremføres, men ogsaa under Hensyn til de meget vanskelige Forhold, der foreligger.

Som et Mindretalsministerium maa Regeringen søge at afbalancere saavel de saglige som de politiske Forhold, man maa forhandle sig frem fra Sag til Sag. Man forstaar da, at den politiske Situation i Dag er, som jeg sagde, den samme som i Juli Maaned, det gælder ogsaa, hvis vi ser paa de rent erhvervsøkonomiske Forhold; Hovedspørgsmaalet er fortsat dette at finde de bedste Veje og de rette Midler til i hurtigst muligt Tempo at fremme den Genopbygning, som vi jo — trods alt, hvad der i øvrigt kan skille os — alligevel alle har som Endemaal for vort Arbejde.

Men selv om Tiden fortsat frembyder store Vanskeligheder og fortsat nødvendiggør en betydelig Indsats fra Regering og Rigsdag, er det dog saaledes — forekommer det mig —, at foretager man en Sammenligning mellem de Opgaver, vi rent lovgivningsmæssigt stod over for omkring November i Fjor, og saa dem, vi staar over for i Dag, ja, saa har vi Lov til at sige, at i sidste Rigsdagsamling tog vi det store Ryk. Mangt og meget havde hobet sig op, dels som Følge af Rigsdagsarbejdets Afbrydelse og dels som Følge af hele den ændrede Udvikling paa en Række Omraader. Forrige Rigsdagssamlings Arbejde var i mange Maader en å jour-Føring, hvorunder selvfølgelig mange Omraader blev berørt, og jeg finder i den Forbindelse ogsaa Anledning til at pege paa, at under denne å jour-Føring beskæftigede man sig naturligvis ogsaa med de Omraader, der havde Relation baade til det rent sociale, men ogsaa til det lønningsmæssige. Det kostede mange Penge, der blev brugt store Summer, men gaar man Tingene efter, er det desværre vanskeligt at paapege Muligheden for Besparelser, der for Alvor batter noget, og det hænger netop i høj Grad sammen med, at store Udgiftsbeløb har Relation til Omraader, vi desværre ikke selv har fuldt Herredømme over, eller hvorom det gælder, at de er en direkte Følge af Besættelsestiden — man behøver bare til Bekræftelse heraf at nævne de store Summer, som de tyske Flygtninge koster.

Jeg synes, det var i høj Grad tilfredsstillende forleden at modtage den højtæredede